

מ"ת 4989/11/17 - שבזי הלל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 4989-11-17 מדינת ישראל נ' הלל(עציר)
תיק חיצוני: 495032/2017

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	שבזי הלל (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה מבוא

ראשית יאמר כי אני משתתפת בצער המבקש, והמשפחה.

1. בפניי בקשה דחופה "לשחרר את המבקש" ולהורות לשב"ס להתיר יציאתו ממעצר מאחורי סורג ובריח, לצורך השתתפות ב"שבעה" על מות אביו ז"ל שנפטר למרבה הצער, אמש.
2. אביו של המבקש נפטר ביום 00.00.2018, התרתי למבקש לצאת להלוויה בליווי שב"ס, בכפוף לנהליו, אך הדבר לא הסתייע ועם כל הצער, המבקש לא נטל חלק בלווית אביו ז"ל ולא נפרד ממנו בדרכו האחרונה.
3. ביום 14.03.2018 הוגשה בקשה זו.
4. התיק בטיפול של כבוד השופטת וישקין, אשר בהעדרה ובהיותי שופטת תורנית, נדרשתי לבקשה.

סמכות

בהתאם לבש"פ 5265/15 מדינת ישראל נ' גבאי קבע בית המשפט העליון :

"ככלל, עצור המבקש לצאת לחופשה מיוחדת יכול לנקוט בין במסלול המנהלי על-ידי פניה לשב"ס ובין במסלול הפלילי על-ידי בקשה להשתחרר בערובה, במסגרת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996. הגורם שמטבע הדברים אמור לבחון בקשות מסוג זה, הוא שב"ס, שלו נהלים ברורים המגדירים את העילות שבגינן יינתן אישור

ליציאת עצור לחופשה מיוחדת ...

נושא זה מסור לשיקול דעתו של השב"ס, ועליו להבטיח לא רק מפני הסיכונים הכרוכים ביציאת העצור לחופשה, אלא גם לוודא שאמות המידה בתחום זה, יוחלו במידה שווה ובלתי מפלה בין ציבור העצורים בכללותו ... ככל שבחר העצור לנקוט במסלול הפלילי, על בית המשפט הדין בעניינו, ליתן משקל ראוי לנוהלי שב"ס ולמדיניות הנקוטה בידי מערכת בתי הסוהר, הן מבחינת העילות המוגדרות למתן ההיתר כך שישמר השוויון בין העצורים, והן מבחינת סדרי הליווי והאבטחה הנדרשים..."

נמצאו למדים כי לבית המשפט הדין בתיק המעצר, מסורה הסמכות, המקבילה, לדון בבקשה.

רקע

1. נגד המבקש הוגש ביום 09.11.2017 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות (תחת השפעת סם), נהיגה ברכב אשר רישונו פקע, וללא ביטוח.

כתב האישום, תוקן בתיק העיקרי ביום 06.12.2017 ובמקום סעיף 6 המקורי: "באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב כשהוא תחת השפעת סמים" נרשם "באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב, כשהוא בשכרות (סמים) כאשר בבדיקת מעבדה נמצאו בגופו תוצרי חילוף חומרים מסוג מתדון".

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה על-ידי המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. על-פי האמור בבקשה, למעצר עד תום ההליכים המשפטיים, במסגרת תיק מ"ת 1174-05-17 המבקש היה עצור במעצר בית מלא בפיקוח שני מפקחים לסירוגין ובהחלטה בבקשה לעיון חוזר מיום 10.07.2017 הוחלט להתיר לו לצאת ממעצר בית בו היה נתון לצורכי עבודה תוך שהוא פסול מלג ד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המבקש הפר את תנאי המעצר ונתפס שהוא נוהג בשכרות סמים, כאשר בבדיקת מעבדה נמצאו בגופו תוצרי חילוף חומרים מסוג מתדון, וזאת בהיותו פסול ב**יודעין**.

4. בהחלטה בבקשה לעיון חוזר, מיום 19.07.2017 נרשם "מדובר במבקש אשר לו עבר תעבורתי מכביד מאוד. הוא נדון בתיק 1206-01-14 במסגרת ארבעה תיקים אשר צורפו יחדיו. האחד - פקיעת רישיון נהיגה, אי ציות להוראות שוטר, השני - פקיעת רישיון נהיגה, נהיגה רשלנית, מסירת פרטים כוזבים, השלישי - פקיעת רישיון נהיגה והרביעי - פקיעת רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה ומסירת פרטים כוזבים. במסגרת גזר הדין, נדון המבקש, בין היתר, למאסר בדרך של עבודות שירות ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן שמונה חודשים, אשר לא הרתיעו מלשוב ולנהוג בפסילה".

5. המבקש נוהג משנת 1986 לחובתו 36 הרשעות קודמות, בין היתר אותם ארבעה תיקים המוזכרים לעיל, נהיגה תחת השפעה ועוד. כמו כן, לחובתו עבר פלילי בעבירות תקיפה, סמים, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרת הוראה חוקית וכו' ואף ריצה מאסרים בפועל לתקופות ארוכות, עברו הפלילי התיישן אך ניתן להצגה.

טיעוני ב"כ המבקש

1. הבקשה דנן היא בהולה מכוח הנסיבות - ישיבת "שבעה" על מות אבי המבקש ז"ל. ביקש לשקול שיקולים הומניים, בעיקר לנוכח העובדה כי שב"ס לא התיר למבקש לצאת להלווית אביו ז"ל למרות החלטת בית משפט.

2. לא סבור כי פניה לשב"ס בעניין זה היא דרך המלך. יתרה מזאת, שב"ס לא מילא אחר הוראה מפורשת של בית משפט לאפשר למבקש לצאת בליווי להלוויה של אביו ולכן מוגשת בקשה זו, לבית משפט זו מתוקף סמכותו המקבילה.

המסלול הנכון לנסיבות דנן הינו בקשה לעיון חוזר, נוכח שינוי נסיבות - תיקון כתב האישום גם אם הבקשה כאן לא הוכתרה ככזאת על-פי מהותה הינה בבחינת עיון חוזר.

כיוון שאין ביכולתו של שב"ס ללוות את המבקש ביושבו "שבעה" בבית אביו ז"ל ובכך גם תומכת הנחיית פרקליט המדינה 5.10 ופקודת שב"ס שלא מאפשרת יציאה ללא ליווי, הפניה לבית משפט היא הדרך הנכונה.

3. אין מחלוקת לעניין הראיות לכאורה, באשר לנהיגה בפסילה.

חולק על הראיות לכאורה באשר לנהיגה תחת השפעת סם, אין בפירוט הראיות לכאורה שבבקשת המעצר מיום 09.11.2017 שום ראיה המעידה כי נהג תחת השפעת סמים. לנגד עיניו של הסנגור, שהסכים לראיות לכאורה בעניין הסם, לא היה כל חומר החקירה, לא הייתה בידיו חוות הדעת בעניין הסם.

יתר על כן, כתב האישום תוקן ועל פי פ"ל 233/08 מדינת ישראל נ' עארף משמדובר בתוצרי חילוף חומרים מסוג מתדון, סם שניתן לשימוש תרופתי למבקש על-ידי משרד הבריאות ברישיון כחוק ועל פי מב/1, ומב/2 לא מתקיימים היסודות העובדתיים המרכיבים את עבירת הנהיגה בשכרות עד כדי זיכוי.

4. לעניין המסוכנות, לנוכח הנסיבות מסוכנותו של המבקש מתאינת. תכלית הבקשה היא לשם אבלות בלבד. המבקש יושב "שבעה" בבית אביו ז"ל כשבמהלך ימי ה"שבעה" יהיה נתון לפיקוח תמידי של משפחתו היושבת יחד אתו בימי ה"שבעה", כשמנהגי האבלות עצמם מונעים ממנו לצאת או לנהוג.

5. לנוכח כרסום מהותי בחומר הראיות, לעניין נהיגתו של המבקש תחת סם עד כדי זיכוי, הרי שנהיגה בפסילה ולו בפעם השלישית אינה מעידה על מסוכנותו הרבה של המבקש. אין דין נהיגה בפסילה תחת סם כדין נהיגה בפסילה בלבד.
6. אין דין נהיגה בפסילה, כדין נהיגה על-ידי בלתי מורשה, שכן מי שנוהג בפסילה למד את חוקי התעבורה ולכן אינו מהווה סכנה למשתמשי הדרך כמי שלא למד לנהוג ונוטל הגה לידי.
- אכן הפסיקה מדברת על מסוכנות בעבירה של נהיגה בפסילה אך לא ניתן להתעלם כי באותם מקרים יש בסיס מסוכנות לפסילה הראשונית. לא כל זלזול או אי ציות להחלטת בית משפט בהכרח, מעידה על מסוכנות. היא מעידה על חוסר ציות לחוק, ועל כך יש להעניש, אך לא זה השלב.
- כאן, הייתה תכלית הרתעתית, אישית ושל גמול לאור כך כי בפסילה הראשונה מדובר במעשה מכוער אך לא הייתה כאן מניעת מסוכנות, שכן המבקש לא נהג מסוכן בעקבות הפסילה שאותה הפר.
7. עברו הפלילי לרבות הפרת הוראת חוקית, הינו משנת 2003, לפני 15 שנים ואין בכך כדי להעיד על דפוס התנהגות.
8. מסמך מאת שב"ס מיום 13.03.2018 הינו רלוונטי לבקשה שכן הינו בוחן את יכולת הוצאת אסיר מבחינת מסוכנות כלפיו וכלפי הסוהרים ולא כלפי הציבור. ככל ויקבע שיש רלוונטיות למסמך מאת שב"ס אין בו דבר השולל יציאתו של המבקש ל"שבעה", נהפוך הוא.
9. הנהיגה בפסילה הראשונה הייתה בשנת 2011, לפני 7 שנים (בפלילי אין זאת תקופת התיישנות, אך משך הזמן מדבר בעד עצמו) כך שלמעשה עסקינן בשתי עבירות נהיגה בפסילה מהעת האחרונה עליהן ייענש בבוא היום.
10. הוצעו שני מפקחים, אימו של המבקש ואחיו הבכור.
- אין חולק כי האח מתאים לשמש כמפקח;
- לגבי האם מעולם לא היה בפיקוח שלה, היא לא ידעה שהוא בפסילה; כעת יודעת ובנסיבות ה"שבעה" תתאים לפיקוח עליו. לגבי הרשעותיה, אם יודעים שאכן הרכב ניתן למבקש לא ניתן לומר שהעבירות שלה.
- ככל והאם חלילה תימצא כלא מתאימה, ניתן להסתפק בנסיבות ה"שבעה" ובתקופה הקצרה המבוקשת ליציאה במפקח אחד.

טענות ב"כ המשיבה

1. מקומה של בקשה זו להידון במסלול המקובל שהינו עתירת אסיר. אומנם לבית משפט זה סמכות מקבילה, אך בקשה זו הוגשה בטרם מוצו ההליכים בפני שב"ס שהינו הגורם המתאים היכול ליתן התייחסותו בכל הקשור למסוכנותו של המבקש.

2. מסוכנותו של המבקש הינה בכך שנהג בפסילה זו הפעם **השלישית**.

בעברו נהיגה תחת השפעה, תיק נ"ב, תיק ת"ד וכו'.

מעיון בגליון ההרשעות הפלילי למבקש עבר פלילי בגין עבירות אלימות, איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה שוטר, רכוש, סמים, עבירות הקשורות ברכב ובנשק. עברו הפלילי התיישן אך טרם נמחק.

3. אין ליתן במבקש אמון כי העובדה שביצע המיוחס לו תוך כדי הפרת תנאי מעצר, בשילוב רישום פלילי על ההפרת הוראה חוקית, מעידים כי אין חלופת מעצר הרמטית ככל שתימצא כדי לאיין מסוכנותו.

4. מפנה לתסקירים שניתנו בעניין המבקש לפיהם קיים סיכון להמשך התנהלות שולית, פורצת גבולות לצד סיכון להפרת תנאים, שבמסגרתו המבקש ביצע המיוחס לו, תוך הפרת תנאים ולכן לא בא בהמלצה לשחרורו ממעצר.

5. המפקחת המוצעת, האם, אינה מתאימה לשמש ככזאת. עצם קיום שמונה הרשעות קודמות בהיותה בלתי מורשת יש בכך להטיל דופי בפיקוחה.

לאחר חקירתה, אינה נחזית כדמות סמכותית מציבת גבולות, אינה מעורה במצב בנה.

אף שהאח הבכור ראוי לשמש מפקח, אין די במפקח אחד.

6. בחוות דעת שב"ס לא נערכה בדיקה לגבי מסוכנותו ואין בתגובה כדי להשליך על בקשתו לצאת ל"שבעה" שאינה לזמן קצוב קצר.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

ב"כ המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ככל שהן נוגעות לנהיגה בפסילה בפעם **השלישית**.

לעניין נהיגה תחת השפעת סם, ב"כ המבקש הגיש את מב/1 ו - מב/2 המהווים אישורים ממרפאת אידלסון למחקר וטיפול בנפגעי סמים, הצמודה לבית חולים "איכילוב" מרכז סוראסקי; לפיהם, המבקש מטופל במרפאה ומקבל טיפול

תרופתי יומי במתדון, כשטיפול אחרון נעשה ביום 08.11.2017 מועד בו המבקש נתפס נוהג בפסילה ותחת השפעת סם לכאורה.

על-פי החלטה בפ"ל 233/08 **מדינת ישראל נ' עארף**, פסקה 22 הואיל המדובר בסם שניתן לשימוש תרופתי, למבקש על-ידי משרד הבריאות, אינו נופל בגדר סם מסוכן, בראי תיקון כתב האישום, קיים כרסום היורד לשורשו של עניין.

מסוכנות

העבירות המיוחסות למבקש, מקימות עילת מעצר/מסוכנות ולפיהן קיים חשש כי שחרור המבקש עלול לסכן את ביטחון הציבור בכלל ואת ציבור המשתמשים בדרך בפרט. בתיק מ"ת 1174-05-17 התרתי למבקש לצאת ממעצר בית בו היה נתון לעבודה, תוך שנפסל מלנ"ג ד תום ההליכים המשפטיים נגדו, המבקש הפר את הצו שנקבע במסגרת תנאי המעצר, ונתפס נוהג בהיותו פסול לנהיגה, ביודעין ותחת השפעת סם שכאמור אושר לו לשימוש תרופתי.

המבקש נוהג משנת 1986, צבר לחובתו 34 הרשעות קודמות, לרבות אי ציות לשוטר, פקיעת רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, סירוב למסור פרטים, נהיגה תחת השפעה ועוד.

כנגד המבקש מתנהל תיק נ"ב בגין נהיגה בחוסר זהירות, אי הודעה מיד על תאונה, אי מסירת פרטים וכן תיק פ"ל בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש מכוחו נפסל המבקש מלנהוג והיה נתון במעצר בית.

למבקש עבר פלילי שהתיישן, אך ניתן להצגה, בין היתר, בגין **הפרת הוראה חוקית**, תקיפת שוטר, עבירות רכוש, אלימות, סמים ועוד.

עסקין במבקש שהינו עבריין תנועה רצידיביסט, החוזר לסורו פעם אחר פעם, בכך שהינו נוהג בהיותו פסול לנהיגה, כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו ואינו מרתיע אותו כלל.

על-פי קביעת בית המשפט העליון, ברע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל **"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט ..."**

לא נעלמה מעיני טענת ב"כ המבקש, לפיה הייתה כאן תכלית הרתעתית, אישית ושל גמול. לא הייתה כאן לטענתו מניעת מסוכנות.

יחד עם זאת, ב"כ המבקש, לא הניח תשתית עובדתית לכל אחד ואחד מכתבי האישום התלויים ועומדים כנגד המבקש על-מנת לבסס טענתו, ואין די להפנות אך לאירוע הראשון שהוביל להתדרדרות שגרמה לפסילה.

למעלה מן הצורך, יצוין כי מדובר בעניינינו בנהיגה בפסילה בפעם **השלישית**.

גם התסקירים מיום 29.11.2017 ו-20.12.2017 התקפים למשך 6 חודשים מצביעים כי המבקש "...מתקשה להתייחס באופן מעמיק לחומרת המיוחס לו, ולהרשעותיו הקודמות בתחום התעבורה. התרשמנו כי מתקשה להכיר בפוטנציאל הסיכון לאחר, הטמון בהתנהגותו עוברת החוק בתחום התעבורה, כשניכר כי אינו מייחס חשיבות להיבט החוקי בתחום זה... נוכח הסיכון במצבו ... אין אנו ממליצים על שחרור ממעצר". (ההדגשות שלי ר.ו.).

אמון

ב"כ המבקש עצמו מאשר כי המבקש הפר את האמון שנתן בו בית משפט (פרוטוקול 15.03.2018 עמוד 28 שורה 21). המבקש ביצע המיוחס לו תוך כדי הפרת צו במסגרת תנאי מעצר, ולאחר שבית המשפט הלך לקראתו ואפשר לו לצאת לעבוד.

ב"כ המבקש, מבקש לאבחן שה"שבעה" אינה בבחינת פתיחת חלון, מחוץ לגבולות הבית שבמסגרתו נדרש להגיע ממקום למקום, מה שהביא את המבקש להפר את האמון ולנהוג בזמן היותו מתנייד.

כאן לטענתו "בשבעה", לא יצא מגבולות הבית, ישב בחיק המשפחה, על-מנת לכבד את זכרו של אביו ז"ל, והמפקחים מטעם המשפחה ידאגו שתימנע ממנו גישה לרכבים. עוד מוסיף ב"כ המבקש, כי בעת ההפרה היה המבקש מפוקח על-ידי זר ולא בן משפחה, בעוד שכאן ככל שיאושרו המפקחים יהיו הם בני משפחה.

לטענת ב"כ המבקש, התכלית והאווירה שאליה מבוקש להוציא את המבקש שונה מיציאה לשגרת חיים רגילה.

אינני רואה עין בעין את הפרת האמון כפי שב"כ המבקש מציג; המבקש קיבל הזדמנות לאחר שהיה עצור תקופה ארוכה במעצר בית, עת ביקש לפרנס את משפחתו אך לא ידע להעריך את המחווה שניתנה לו וחזר ומעד, כך שאין לו אלא להלין על עצמו, ואין לסמוך עליו.

העובדה שביצע את המיוחס לו תוך כדי הפרת תנאי מעצר, בשילוב רישום פלילי על הפרת הוראה חוקית מעידים כי אין חלופת מעצר הרמטית ככל שתימצא כדי לאיין את מסוכנותו, וקשה ליתן בו אמון אם לא בלתי אפשרי.

גם בתסקירים שניתנו בעניינו, שירות המבחן בתסקיר מיום 20.12.2017 שם "... נוכח התרשמותנו... הערכנו כי **קיים סיכון להמשך התנהלות שולית ופורצת גבולות לצד סיכון להפרת תנאים...**" (ההדגשה שלי ר.ו.).

מפקחים

בדיון מיום 15.03.2018 הוצגו בפני שלושה מפקחים פוטנציאליים:

הלל שחר - אחיו הבכור, הלל נעמי - אימו של המבקש, וגברת סיני מרים - אימה של בת זוגו.

הלל שחר - הינו אחיו הבכור של המבקש, נמצא כמפקח ראוי ומתאים הן על-ידי המשיבה והן על-ידי.

הלל נעמי - הינה אימו של המבקש, התרשמתי מחקירתה בפני כי אינה דמות סמכותית ומציבת גבולות, אינה מעורה בחיי בנה המבקש ואינה מבינה את מהות הפיקוח.

עת נשאלה על-ידי ב"כ המשיבה - "ש. יגיעו אליכם אנשים לנחם, תצטרכי להתייחס אליהם וצריך באותו הזמן גם להשגיח עליו ולוודא שלא יצא" ענתה "ת. יש לי עוד ילדים שגם הם יכולים להסתכל ברגע שאני לא יכולה לשים לב. או הבנים או הבנות" (פרוטוקול מיום 15.03.2018 עמוד 26 שורה 14). בחקירה חוזרת, לשאלת הסנגור "ש. את מבינה שכרגע בשבעה אם בית משפט יאפשר תצטרכי להיות אתו ולהסתכל עליו" ענתה "ת. אני לא יכולה להיות אז ילד אחר יהיה קרוב אליו..." (פרוטוקול מיום 15.03.2018 עמוד 27 שורה 17 ההדגשות שלי ר.ו.).

גברת סיני מרים - אימה של בת זוגו של המבקש, נחקרה על-ידי שירות המבחן ובתסקיר משלים מיום 20.12.2017 נמצאה בלתי מתאימה, בהחלטת ביניים המדברת בעד עצמה שנתתי במהלך הדיון, לא נעתרתי לבקשת הסנגור לבחון אותה שוב.

הערבויות המקסימליות שהוצעו על-ידי האח והאם היו נמוכות יחסית ועמדו במשותף על 5,000 ₪ בלבד.

"שבעה"

הזכות לקיום "שבעה" ככל זכות יסוד אחרת אינה אבסולוטית אלא יחסית וקיומה ושמירתה הם על-ידי מציאת האיזון המתאים בין האינטרסים הלגיטימיים השונים של שני יחידים או של היחיד והציבור, אינטרסים שכולם מעוגנים ומוגנים בדין.

קיום תפילה, ושיבת "שבעה" בבית המשפחה אינו שונה לעניין קיום המצווה מקיומה בכל מקום אחר לרבות בבית המעצר. ראה ב"ש (נצ') 324/88 ו - ת"פ (נצ') 151/87 פדידה נ' מדינת ישראל. (ההדגשה שלי ר.ו.).

יצוין כי גם המפקח המוצע, האח הבכור שהינו אדם דתי, עת נשאל על-ידי "ש. בתור איש דתי, אפשר לשבת שבעה במקום אחר שלא בבית" וענה "ת. כן" (ראה פרוטוקול 15.03.2018 עמוד 24 שורה 13 ההדגשה שלי ר.ו.).

לסיכום,

נוכח מכלול הנסיבות כאמור, אינני מוצאת מקום לשחרר את המבקש, למרות הנסיבות המצערות ל"שבעה".

התרשמתי בנוסף כי יש אך מפקח אחד ראוי אשר לטעמי אין בו די, והערבות הכספית שהוצעה על ידו אינה משמעותית דיה כדי להרתיע את המבקש.

לפיכך, על אף שלא התבקשתי ומתוך רצון הומניטרי בסיסי, אני מורה כי המבקש, יובא ממעצרו בליווי שב"ס לאזכרה בתום "שבעה" ול"שלושים", בהתאם לפקודות ולנהלים הנהוגים והמקובלים בשב"ס.

אני מורה לשב"ס ללוות את המבקש ולהביאו לאזכרות אביו ז"ל, במקום ובמועד שיימסר על-ידי המשפחה, הכל בהתאם לפקודות ונהלי שב"ס.

תשומת לב שב"ס מופנית לאמור בפקודת הנציבות "הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר" (04.40.01) שעניינה, בין השאר, יציאה באבטחה ללוויה או לאזכרה בתום "שבעה", "שלושים" או "שנה" של קרוב מדרגה ראשונה.

אני מורה כי ככל שניתן, על-פי שיקולי אבטחה במקום, לאפשר למבקש להגיע לאזור חלקת הקבר, בליווי מינימלי, ללא אזיקי ידיים ורגליים. שב"ס יכבד את מנהגי האבלות של המשפחה, ויביא את המבקש בזמן, בהתאם לנהליו.

המזכירות תמציא החלטה בדחיפות לב"כ הצדדים, למבקש המצוי במעצר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ט אדר תשע"ח, 16 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.